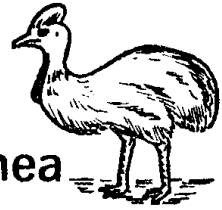

NIEUW GUINEA KOERIER

DE GROENE

onafhankelijk dagblad voor ned. nieuw guinea

2e jaargang No. 40

Donderdag 13 februari 1960.

Nota van Ned. Ambassadeur aan Venezuela Geen vijanden der Democratie geduld in Ned. Antillen

In het gebied van de Nederlandse Antillen zal geen aanwezigheid worden geduld van vijanden van de democratie in Venezuela. Documenten die zulke personen bij zich mochten hebben worden voortaan overlegd aan de OAS, de Organisatie van Amerikaanse Staten. Dit is volgens een Frans persbureau de inhoud van de nota die de Nederlandse ambassadeur in Caracas, dr. Boon, vandaag heeft overhandigd aan de Venezolaanse regering. Deze nota komt in antwoord op het Venezolaanse

protest in verband met de Cubaanse vliegers die begin december waren geland op Aruba tijdens een missie waarbij zij hadden geprobeerd pamfletten uit te strooien met opruiende teksten gericht tegen de regering in Caracas.

Volgens hetzelfde persbureau is de Nederlandse nota in Venezuela met grote instemming begroet.

Actie om Chessman van elect. stoel te redden

De advocate van de ter dood veroordeelde Caryl Chessman heeft vandaag bij het Hooggerechtshof in Washington een verzoekschrift ingediend waarin zij nieuwe juridische gronden aanvoert om alsnog uitsiel van executie voor haar client te verkrijgen. De terechtstelling van Chessman is bepaald op vrijdag. Op het Witte Huis komen honderden brieven en telegrammen binnen, waarin wordt aangedrongen op gratieverlening.

Pres. Eisenhower stelt ruim 4 miljard hulp voor

President Eisenhower heeft het Amerikaanse Congres voor het belastingjaar 1960-61 een programma voor hulpverlening aan het buitenland voorgelegd ten bedrage van vier miljard 175 miljoen dollar, dat is een kwart miljard meer dan zijn voorgestelde programma voor het lopende belastingjaar, waar het congres intussen 17,5 procent heeft afgeknabbeld. In Washington wordt verwacht dat het Congres ook het nu voorgestelde bedrag weer zal verminderen, vooral met het oog op de komende verkiezingen. Van de vier miljard 175 miljoen dollar is bijna de helft bestemd voor militaire hulp.

Droogdok van 35 000 ton in 13 weken klaar

Het 35 000 ton metende drijvende droogdok "Prinses Irene" is dinsdag bij de Verolme dok- en scheepsbouwmaatschappij op Rozenburg te water gelaten. Het zal nu snel worden afgebouwd want het moet in april klaar zijn.

Een van de eerste schepen die in het nieuwe dok zullen worden opgenomen is een Braziliaans vliegtuigmoederschip waaraan de laatste hand moet worden gelegd voor de overdracht aan de Braziliaanse marine. Het nieuwe reparatiedok "Prinses Irene" is in 13 weken tijd vervaardigd.

Nieuw-Guinea koerier

Onafhankelijk dagblad voor
Nederlands Nieuw Guinea

Uitgegeven door de
Gebr. Terlaak
wnd. Hoofdredacteur
D. TERLAAK

Redactie en Administratie
Oranjestad, Loods 13, Telefoon 171
Abonnementsprijs fl 6.— per maand
fl 16.— per kwartaal bij vooruitbet.

Postabonnementen
fl 6.50 per mnd. fl 17.50 per kwart.

Advertentie tarieven
fl 0,40 per mm. Bij contract (ten-
minste 1000 mm.) fl 0,36 per mm
Familieberichten fl 0,32 per mm

*H. K. H. Prinses Marijke
heden jarig*

Foto: A. N. P.

**Prinses Marijke de jongste der Neder-
landse Prinsessen viert heden haar der-
dende verjaardag.**

De frisse bloem van de Oranjestam, begint uit de kinderperiode naar de vrouwelijkheid te groeien; de schoonste tijd van het leven.

Wij bieden hierbij onze eerbiedige gelukwensen aan, aan deze sympathieke Prinses. Dat God haar nog lange jaren moge behoeden.

Na politiek nu een econo- mische conferentie over de Kongo

De Brusselse rondetafelconferentie die nagenoeg haar beslag heeft gekregen zal op 15 april worden gevolgd door een financieel-economische conferentie.

Alle economische en financiële gevolgen van de soevereiniteitsoverdracht worden dan onder de loupe genomen. De rondetafelconferentie zelf zal wel binnen enkele dagen worden gesloten. Alle agendapunten zijn afgewerkt op het laatste na, dat van de overgangsbepalingen. Twee werkkommissies houden zich hiermee bezig.

Getuigen verhoord in proces tegen Ned. marconist

Het proces in Boston tegen de Nederlandse marconist Van Rie, beschuldigd van de moord op de Amerikaanse Lynn Kaufmann is gisteren voortgezet met het horen van getuigen. De vrouw van een Amerikaanse militair vertelde de rechtbank dat zij Van Rie verwijten had gemaakt vanwege de attenties die deze bewees aan Lynn Kaufmann tijdens de reis van Singapore naar Boston. Zij vertelde verder dat Van Rie zijn officiersjasje aan miss Kaufmann had gegeven tijdens een verjaarsfeestje aan boord. Het jasje werd later in haar hut gevonden, toen de politie die onderzocht nadat haar lijk was aangetroffen in de haven van Boston. In haar hut werden ook kledingstukken aangetroffen van andere mannelijke opvarenden. Een andere getuige, een Chinese jongen vertelde, dat Van Rie hem had bekend een sterke afkeer van zichzelf te hebben. Na dat gesprek had hij een appel van de schaal gegrist en was vertrokken. Later werd in de hut van Lynn Kaufmann een appel gevonden.

Spiegel van het verleden

Wij zullen in Amerika vertellen

Reeds tientallen jaren geleden brachten Chinezen en anderen grammofoons mee naar Nieuw Guinea. Hangend over de vensterbanken van de toko's, was er daar voor de bevolking veel te zien en te horen. Die vreemde geluiden uit een doos waarop een wonderlijke zwarte schijf draaide deden hun in het begin schrikken, maar op den duur deed het hun niets meer. Er waren zoveel vreemde zaken, ook dit kon er nog wel bij.

Op zekere dag kwam het bericht op Manokwari, dat een Amerikaanse boot zou binnenlopen. Nu was de komst van een extra boot altijd iets bijzonders. Gewoonlijk kwam de KPM boot twee maal per maand, eens wanneer hij naar Hollandia vertrok en dan wanneer hij weer naar Makassar ging.

Ook hier galmden de heuvels van de kreet kapalo, kapalo, de boot, de boot. Zending Van Hasselt ging gewoonlijk naar boord en vooral wanneer er iets bijzonders was moest hij er zijn om samen met het Hoofd van Plaatselijk Bestuur acte de presence te geven. Er kwamen wel meer vreemde schepen soms met natuuronderzoekers dan weer met toeristen.

Ditmaal zo luidde het bericht, zouden er veel dames aan boord zijn en die zouden het zeer op prijs stellen enkele groepen van de bevolking aan boord te ontvangen. Vooral de kinderen waren welkom want die zouden worden onthaald.

Zending Van Hasselt ging naar het schip zodra het gemeerd lag om te overleggen op welke wijze het bezoek het beste geregeld kon worden.

Hij trof een gezellige groep mensen aan boord, die samen een wereldreis maakten, ethnografica opkochten, bijzonderheden omtrent land en volk wilden weten.

Ze zouden graag zoveel mogelijk mensen aan boord ontvangen om hun reactie te bestuderen op het zien van dingen van de moderne samenleving.

Als hoogste attractie zouden ze een grammofoon laten draaien en het gezelschap stelde zich veel voor van de verbaasde misschien wel angstige gezichten van de "inboorlingen" bij het horen van dit instrument. Het werd op een tafeltje geplaatst en het dek er voor ontruimd. De mensen moesten zo dicht mogelijk bij het apparaat kunnen staan etc. etc. Van Hasselt zag en hoorde dit alles aan en moest inwendig lachen, maar hij zei niets.

Toen hij later aan wal kwam en de mensen bij elkaar riep om hun te vertellen wat er allemaal zou gebeuren vertelde hij ook, dat er een grammofoon was en hoe vol spanning die Amerikanen waren om eens te zien wat de bevolking zou doen en zeggen, wanneer ze die zouden horen. Toen hadden de mensen van Mansinang, Manokwari en Kawi al zoveel voorpret dat Van Hasselt met een geest naar het oeten gaf van de afvaart van de vrouwen naar het schip.

Tientallen volwassenen en een schare kinderen klauterden aan boord. Ze lieten zich de tractaties goed smaken, doken in de machinekamer van het schip en slaakten angstige kreten toen de machine werd aangezet, vlug renden ze weer naar het dek.

Daar was een maaltijd klaar gemaakt van allerlei zaken, die ze allang kenden uit blik, maar die toch voor hen meestal onbereikbaar waren. Ze toonden evenwel niet de minste verbazing bij het zien en eten van corned beef en sardines in tomatensaus. Dit was kennelijk een teleurstelling voor de bezoekers. Toen kwam het grote moment de grammofoon zou spelen. In een halve kring werden de mensen opgesteld de kinderen vooraan.

Enkele kinderen riepen: bé, ramafoon kada ko fau i kwar (de grammofoon kennen we al), waarop de anderen hen tot stilte aanmaanden en de Amerikanen die het toch niet verstonden verbaasd de oren spitsten. Wat hadden die natives toch scherpe oren, dat ze nu al het woord grammofoon hadden onthouden, dat beloofde wat!

Nu het werd ook wat, want nauwelijks begon de naald te krassen en schalden de eerste klanken over het dek, of als gestoken sprongen de mannen op. Ze slaakten wilde kreten, maaiden met de armen in de lucht en toen een fanfare werd ingezet sprongen enkelen subiet overboord en toen er tenslotte ook nog een zangstem uit de hoorn van de grammofoon kwam doken ook de overigen overboord, terwijl de kinderen niet begrijpende wat er aan de hand was in paniek raakten en een goed heenkomen zochten in hun prauwen.

Van Hasselt rende naar de verschan-sing. Hij was in stormme verbazing over het gedrag van zijn mensen. Net dook een hoofd van een van de vluchtelingen boven water en voor Van Hasselt kon vragen wat dit alles te betekenen had vroeg de "vluchteling" hem: Was het zo goed? Toen kon hij niet nalaten hardop te lachen en enkele van de gasten kwamen naast hem staan en lachten mee. "Wat een reactie, sterker en heftiger dan ze ooit verwacht hadden geweldig. Die natives toch".

Ja, die "wilden" toch. Toen iedereen zowaar was uitgepraat over het enorme succes van het experiment met de grammofoon moesten er zaken worden gedaan. Het toverwoord "ethnografica" viel en Van Hasselt moest ook nu weer als tolk dienst doen. Hij vertelde dus aan de mensen wat er verlangd werd. Hierop roeiden verscheidenen terug naar hun dorpen om iets te halen, anderen hadden er al op gerekend en zo begon de handel.

Veel bijzondere mooie stukken waren er toen al niet meer en zo viel de aandacht op de mooie versierde prauwen-voorsteven. Met gebaren en armzwaaien probeerden de Amerikanen de mensen over te halen hun die stukken te laten zien.

Een bijzonder mooie werd voorzichtig aan boord gebracht. Het was een voorstevenstuk van een Wairoon, een oorlogsprauw, versierd met prachtige houtsnijwerk en behangen met schelpen en kraaien, kleine korwar (zielebeeld) figuren waren uitgesneden op de uitstekende gedeelten. De opkopers raakten meteen in extase over dit mooie stuk en begonnen direct te bieden. Eén van hen voerde daarbij het woord.

Toen Van Hasselt had vertaald dat de Amerikanen er een equivalent van f.

5,— voor wilden betalen keek de eigenaar heel zuinig en na lang overleg schudden ze van "nee" en meteen werd het stuk weer naar de prauw gebracht en aan de voorsteven vast gemaakt waar het hoorde.

Dit lieten de Amerikanen er toch niet zo bij zitten. Ze wilden echter ook niet meer betalen. Naast Van Hasselt over de verschan-sing leuwend vroeg de leider van de expeditie of hij als tolk hun wilde zeggen: Wanneer jullie mij dat stuk verkopen zullen wij straks in Amerika vertellen hoe mooi jullie kunnen houtsnijden en hoe knap jullie in het bouwen van prauwen zijn.

Van Hasselt bracht dit over, maar het had niet het minste effect, althans niet het door de bezoekers beoogde. Nogmaals herhaalde de Amerikaan zijn bod maar de enige reactie was dat de mannen in de prauw nogal langdurig be-raadslaagden.

Ten slotte namen van hen het woord. Hij vroeg Van Hasselt de Amerikanen mede te delen: "Bijna wat wij gevraagd hebben dan zullen wij naar de wal roeien en al onze mensen vertellen hoe goed de Amerikanen kunnen betalen."

Toen Van Hasselt dit vertaalde zei de leider, terwijl hij lachen schoot: "Clever, verveel ik u, indeed!"

Hij vond het heel zo clever, dat hij de voorsteven terug voor de prijs die de mannen in de prauw bedongen: het dubbele van wat hij geboden had.

F.C.K.

Economisch overzicht van Ned. N. Guinea (VERVOLG VAN GISTEBEN)

INVOER

Sinds september jl. is het importysteem belangrijk vereenvoudigd. Het is nu zo dat alleen rijst, meel, geraffineerde suiker, klapperolie, hout en houtwaren (behalve meubelen) aan een vergunning zijn gebonden.

Het importverbod omvat honden, katten, apen, papegaaien, virus voor gele koorts, absint, lucifers met witte en gele fosfor en droog loodwit.

Met de invoer van meel en suiker zijn niet meer dan ten hoogste 12 importeurs belast, namelijk zij, die hebben bewezen voor een geregelde bevoorrading te kunnen inslaan. De aankoop van buitenlandse rijst — 25% gebroken en gevitamineerd volgens de eisen van de Dienst der Gezondheid — zal ingaande 1 januari 1960 aan een viertal importeurs worden toevertrouwd, en niet langer aan één handelshuis zoals tot dusver het geval is. De thans geldende regeling tot verdeling van aardappelinvoer zal aan het einde van het jaar eveneens worden beëindigd.

Nieuw-Guinea kent geen preferentiële rechten. Importen uit alle landen, ook die aangesloten bij de Euromarkt, worden belast volgens hetzelfde tarief, variërend van 6 tot 20%. Alleen onbewerkte grondstoffen zijn van invoerrechten vrij gesteld.

Op de prijzen van essentiële verbruiks goederen, waarvoor maxima zijn vastgesteld, wordt scherp toezicht gehouden. Er wordt overigens ook op gelet dat andere artikelen niet te duur worden verkocht.

De invoer in 1958, die wederom vrijwel alle normaal-gangbare goederen omvatte, had een waarde van f. 85,8 mil-

toen. In vergelijking met het voorafgaande jaar betekende dit een daling van niet minder dan f. 29 miljoen. Deze moet worden toegeschreven aan geringere aankopen van de aardolie-maatschappij en ook aan het feit, dat verscheidene projecten, verband houdend met de opbouw van het land, zijn voltooid. De importen via de particuliere handel verminderden van f. 60,8 miljoen in 1957 tot f. 52,2 miljoen, die voor rekening van het gouvernement van f. 23,6 tot f. 9,8 miljoen en van de olie-maatschappij van f. 30,3 tot f. 23,9 miljoen.

Van alle goederen werd minder ingevoerd, in sommige gevallen (kleur-lood en verfstoffen, leder, lederwaren, rubber artikelen, hout- en kurkwaren, zomede grondstoffen van dierlijke en plantaardige oorsprong) zelfs meer dan 50%. Een uitzondering vormde de overigens niet belangrijke post kunstmest en minerale grondstoffen; van deze goederen werd vorig jaar geïmporteerd.

Nederland, dat in 1957 voor f. 56,7 miljoen naar Nieuw Guinea verscheepte zag zijn aandeel in de totale invoer in 1958 dalen tot f. 37,9 miljoen. Desondanks stond het onbedreigd boven aan

de lijst van leveranciers.

West-Duitsland (1957 f. 3,3 miljoen, 1958 f. 2,8 miljoen) moest eveneens een veer laten.

Dit was ook het geval met Groot Britannie, België-Luxemburg, Frankrijk, Denemarken, Zweden en een aantal Aziatische landen. Betere zaken dan in 1957 deden de Ver. Staten, Australië, Italië, Thailand, Hongkong en Japan.

De daling van de invoer zette zich in het eerste halfjaar van 1959 voort (1958 f. 45 miljoen, 1959 f. 38,2 miljoen).

UITVOER

Het tekort aan vruchtbare gronden en het ontbreken van ondernemingsland bouw houdt de opbrengst van handelsgewassen laag.

De produktie van copra bedroeg in 1958 ruim 7.600 ton (1957 ongeveer 7.000 ton), die van nootmuskaat 248 ton (1957 circa 354 ton), van foelie 82 ton (1957 bijna 63 ton) en cacao voor het eerst 3 ton. De rijst oogst leverde in 1958 ruim 253 ton op (1957 circa 220 ton).

Het houtbedrijf te Manokwari produceerde 13.000 m³ ruw en 5.000 m³ bezaagd hout.

Het Papoea - arbeidersbestand van Ned. Nieuw - Guinea in 1959

20 MILLIOEN GULDEN KWAM IN DE LOONZAKJES DER PAPOEA'S

Op 31 juli 1959 werden door de werkgevers (overheid en particulieren) 16.746 Papoea's in loondienst gemeld, 860 meer dan in 1958.

Een toename dus van ruim 5,4 %.

De aandacht verdient een vergroting van het bestand in de onderafdeling Wisselmeren van 473 inheemse arbeiders in 1958 tot 1728 in 1959. In deze onderafdeling waren medio 1959 1223 ongeschoolde arbeiders in dienst van het Gouvernement werkzaam bij de aanleg van twee vliegvelden en een weg. Deze arbeiders werden allen geregistreerd onder "bouwactiviteit".

Tegenover de toename van het aantal arbeiders in de onderafdeling Wisselmeren staat een afname in de onderafdeling Sorong, nl. van 3611 in 1958 tot 2460 in 1959. De vermindering van de activiteit van een grote maatschappij in Sorong is debet aan een afname van 600. De rest van de daling is voor een aanzienlijk deel toe te schrijven aan een verminderde werkgelegenheid bij werkgevers, die geheel of voor een deel van evenbedeelde grote maatschappij afhankelijk zijn. Op enkele uitzonderingen na is een teruggang te bespeuren bij alle kleine aannemers te Sorong. Terwijl een aldaar gevestigde grote aannemingsmaatschappij in 1959 89 arbeiders minder registreerde dan het jaar ervoor. Kleinere toenames van het aantal arbeiders worden gemeld, zoals in Hollandia (plus 296), Sarmi (plus 125), Schouteneilanden (plus 390), Radja Ampat (plus 240) en Merauke (plus 138) alsmede enkele afnamen - zoals in Manokwari (min 140), Boven-Digoel (min 110) en de Asmat (min 241).

Tegenover de toename van 824 arbeiders in de centra Hollandia, Biak en Merauke staat namelijk een afname van 1291 arbeiders in de centra Sorong en Manokwari.

In 1958 werkten 11.567 arbeiders binnen de stedelijke centra, waarvan 4.052 of ruim 35 % afkomstig was uit de bij elk stedelijk centrum behorende onderafdeling.

In 1959 daalde het aantal arbeiders binnen de stedelijke centra tot 11.100, doch steeg het aantal daarvan dat afkomstig is uit de bij elk stedelijk centrum behorende onderafdeling tot 4.434 of ruim 40 %.

De oorzaak van dit verschijnsel is direct terug te brengen tot de vermindering van werkgelegenheid in Sorong.

In de andere stedelijke centra blijkt daarentegen een kleine steiging van het arbeidsbestand te hebben plaatsgevonden, in Hollandia en Biak bovendien gelijk verdeeld over personen uit eigen en andere onderafdelingen.

In 1959 bevonden zich 6666 (83 %) van de 8015 Papoea-arbeiders, welke werkzaam zijn buiten hun onderafdeling van herkomst (migranten), in de stedelijke centra.

Voorts kan nog worden opgemerkt dat meer dan de helft van de migranten (4638) afkomstig is uit de onderafdeling Schouteneilanden (1732), Japen (1461), Teminaboean (723) en Moejoe (722). Van deze personen bevindt het overgrote deel zich in de stedelijke centra.

Arbeiders uit de Schouteneilanden zijn in het bijzonder te vinden in Hollandia, Sorong en Manokwari; die uit Japen speciaal in Hollandia en Sorong en verder nog in Biak en Manokwari; die uit Teminaboean in hoofdzaak te Sorong en uit Moejoe in Sorong en Merauke.

In 1959 werden 9.508 bij de overheid in dienst zijnde inheemse arbeiders geregistreerd.

De terugloop in de particuliere sector na 1956 heeft zich in het laatste jaar echter in gelijke mate voortgezet.

De toename binnen de overheidsfeer is hoofdzaak te verklaren door de toe-

genomen werkgelegenheid in de onderafdeling Wisselmeren (plus 1201) en Schouteneilanden (plus 351).

De terugloop in de particuliere sector vindt men in hoofdzaak in Sorong (min 1032) en de Asmat (min 209), waartegenover enkele onderafdelingen staan, waar in deze sector een toename is aan te wijzen, zoals Japen (plus 54) Wisselmeren (plus 54), Radja Ampat (plus 182) en Hollandia (plus 305).

Uit het totaalbeeld van de vijf stedelijke centra blijkt tenslotte dat de huisvestingsmoeilijkheden zowel bij de overheid als bij de particuliere werkgevers eenzelfde rol spelen.

Zij zijn in de vijf stedelijke centra totaal werkzaam 11.100 Papoea-arbeiders waarvan 6.666 als migranten kunnen worden aangemerkt. Van deze migranten zijn er 3.337 in dienst van de overheid en 3.329 in dienst van particuliere werkgevers. Door de overheid werd in 2.683 gevallen vrije huisvesting verleend, door de particuliere werkgevers in 2.665 gevallen.

Het aantal werkgevers is in 1959 toegenomen met 64 (26 %). In Hollandia werden 24 bedrijven meer geregistreerd dan in 1958, in de onderafdeling Radja Ampat 14, in de onderafdeling Schouteneilanden 10, te Kaimana en Merauke 9.

In Sorong met 10 gedaald.

Op 31 juli 1959 is rond f. 3.500— meer aan geldloosn uitbetaald dan precies één jaar tevoren, nl. een bedrag van f. 51.157,40 hetgeen zeggen wil dat over het gehele jaar 1959 (52 weken is 312 werkdagen), een bedrag van circa f. 16.000.000— werd uitbetaald.

In vergelijking tot het jaar 1958 is in 1959 aan emolumenten ruim f. 550.000— minder besteed.

De in geld uitgedrukte totale vergoeding van alle arbeid in loondienst verricht door Papoea's vertoont over de jaren 1957, 1958 en 1959 geen opmerkelijke verschillen. Het totaalbedrag schommelt tussen de negentien en twintig miljoen gulden.

De in 1957 ingezette daling van het totaal aantal bij het westers georiënteerde arbeidsproces ingeschakelde, in loondienst werkzame Papoea-arbeiders, welke in 1958 door terugloop van de bouwactiviteit een dieptepunt bereikte, zette zich in 1959 om in een stijging.

De werkgevers verleenden over het algemeen slechts in geringe mate vrije huisvesting. Opvallend gering was het aantal vrije huisvesting te Manokwari.

Ondanks het feit dat het aantal particuliere werkgevers (met 2 of meer arbeiders in dienst) 46 meer was dan in 1958, werd een vermindering geregistreerd van het aantal bij de particuliere werkgevers werkzame Papoea-arbeiders, het geen zijn oorzaak vond in de inkrimping van een aantal bedrijven.

Een schulding vond plaats in de aard van beloning voor verrichte arbeid: het aantal arbeiders dat behalve geldloon tevens vrije huisvesting en of vrije voeding ontving, nam met 1.350 personen af terwijl de groep arbeiders, welke uitsluitend geldloon beurde, met 2.200 personen toenam, in hoofdzaak door de werkzaamheden in het Wisselmerengebied. De in geld uitgedrukte totale vergoeding van arbeid in loondienst verricht door in heemsen is in vergelijking met de cijfers van 1958 ongeveer gelijk gebleven (ca. 20 miljoen gulden).

PRIJSVERLAGING

HEINEKEN'S BLIKKENBIER

Thans **65 cent** per blik.

GETROUWD:

M.L. Ackermann
V.S. Schmidt
Hollandia 17-2-60

Mogen wij hiermede superieuren, vrienden, kennissen en allen onze welgemeende dank zeggen voor de vele bliken van belangstelling en de attenties, welke wij bij ons huwelijk mochten ondervinden.

De Hr. en Mevr. M.L. Ackermann-Schmidt.

ZIGO: Zaterdag 20-2 en Zondag 21-2 kinderfilm: "DE AVONTUREN VAN JOPIE SLIM". Uitsluitend voor leden. Entree kinderen f. 0,75; volwassenen f. 1.— Aanvang 18:30 uur.

DIENSTEN BETHELIJ—KERK

o.l.v. Evang. C. Tolajis

Woensdag 17 febr. — 18:30 uur: Bijbelstudie (In 't licht v.d. Theologie). Berg en Dal.

Zaterdag 20 febr. — 18:30 uur: Evangelisatie-dienst Berg en Dal.

Zondag 21 febr. — 18:00 uur: Nederlandse dienst met H. Avondmaal. H. Binnen.

Rectificatie

"MEERZICHT" Cafe restaurant-Watersportcentrum dagelijks geopend van 08:00 u — 23:00 uur. Echter iedere vrijdag na 6 uur smiddags gesloten.

Bij de Dienst van Binnenlandse Zaken te Hollandia (Dok II) kunnen worden geplaatst:

1 commies 1ste klasse, min. aanstellingsdiploma Mulo plus adm. ervaring, max. bezoldiging f. 550,—

1 klerk 1ste klasse, min. aanstellingsdiploma lagere school plus adm. ervaring max. bezoldiging f. 352,—

Aanmelden tijdens de kantooruren bij het Kantoorhoofd.

Per tv. "FAIRSKY" of "CASTELFELICE" naar Nederland.

De passageprijzen van Singapore naar Rotterdam, Den Haag of Amsterdam zijn thans in een 2-pers. of 4-pers. cabin f. 975,— per persoon. Kind tot 1 jaar vrij, van 1-3 jr. 25% en van 3-12 jr. 50%.

VERTREK SINGAPORE:

14 SEPTEMBER 1960.

6 OKTOBER 1960

22 NOVEMBER 1960

29 DECEMBER 1960

SYDAM

tel. 220

's Avonds tel. 21 Har.

U en Johnson's hebben die zachte hand

Liefkoos, Uw baby, zoals alleen U zelf het kunt met behulp van JOHNSON'S wonderbaarlijke Babyartikelen

Zij zijn speciaal gemaakt voor een tere delicate huid.

Wanneer U Uw baby baadt of de luier wisselt, gebruik dan voldoende Baby Poeder. Zacht, en geleidelijk absorbeert het alle oppervlaktevocht en voorkomt pijn en ongemak.

*Baby Poeder; Baby Zeep; Baby-Olie; Baby Cream; Baby Lotion
Baby Shampoo.*

Johnson & Johnson

ORIENT THEATER vertoont heden 18-2 en morgen 19-2 "SPAANSE DRIFTEN" met Brigitte Bardot, Alida Valli en Stephen Boyd. B.B. de koningin van de sex-appeal in haar nieuwste avontuur. Liefde en haat onder de brandende zon van Andalusie.

Sentani heden 18-2 "QUANTEZ"

Hollandia-Binnen heden 18-2 "GUNMAN'S WALK".

REX Haven vertoont op 18 en 19 febr. "IT CAME FROM BENEATH THE SEA" Het monster (Octopus) dat te voorschijn kwam en dood en verderf verspreidde.